

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זורה עב.

עין משפט
נור מצוה

רומיאי קא וויהן קהישבון. פ"ב⁽²⁾ לדומ

מאו לא נוחי להישרוי האינו רהורת היישורי

לישרלן מלך מלך ומיל מיליך עוזץ
וכוכביס נסלאוּה: נך מזיננו לא.
ונכו ממייס קקנין: וואל לא פסק.
לעוזן דמיס ולט סמכה דעטיא
לקיין לבקר לא יילא נהור יעכָה
עליו צדמים: דמיו אטווין. קלחן נון
קיליא מנטיכס מסוס דלן פסק קולד
לכן כלך קיין נמי נון מסין: ק'ג'
מאל פוי עלה מאוי או עלה דודמן.
קמיה נצון בועל וצתרה צלען טיינה:
דלאה. מסכל נון פטיטין נקיין נסָך
דעטמא וטאַה מסוס חומריין ליאן נסָך
טהני לטלמיין נצון למיינר דלן קניין
דלאה. מסיכס נון פיקוק נצל בעטמאן קי:
מאנן פימנו חמיין וופען. קרי
טיטס מצעי חמיין טענין פירום
ופען וטיטס בקמָה ומתקה צהיין
מנמו וטיטס למן זימנו (ט) מהו
מסיכס צהן מסיכס קונה צביי לדס
פערום ול ענן עליין נון קינה:
אי צין פסק. דמיס לחלי כן: עד צאנָה
לצט, ט) זדפני יקן האיג
לצט לממי לאו נטול מגד
האנָה קנס דטול האן נטול
טטס צוות מען לא קידן
דא נזון עילא: צין מגד.
האנָה צוון קיטן לאו קידן: קידן
צאנָה פסק צאנָה (ט) זטט
האנָה דלטול לאו והען
וא צממות ח: דאס' דאס'
האנָה צוון קיטן לאו קידן
וילגין נזקון הולוט נזקן
ט) זטט טווח צאנָה צאנָה

מוסך ריש"

גנניין יכולן להזור בהן מרד
גברא דאמר ליה לחבריה
וואו זונה לאיניש אהרןא

פסקק לא קנה ושניהם יכלין לחזור בהן פרק

הכינויים לתוכם בירוח פסק עד שלא מרד אין
עד שלא פסק שניהם יכולין לחזור בהן הה
אי מוביננא לה להא ארעא מוביינא לך במאה

פסקק^ט. כלומר כל זמן ציל פסק יכול מוכך להוור בו דבריו נלעדייפן מומשיכם וממשיכם גופם נל קניין נלהן לס כן פסק להלן מדריך ופסקק^ו הוא פסק

פקודו אל' כבשימין במלחא
עד דאמרי בתלהא כדשיימי
אל' כדאמרי בארכעה אל'
כך ליתו תלהא אהרניינ דיקט
קז' קז' לה רב הונא בריה דרב
ים להו טפי צוהלכהא כרב
פרק ומורד לתוך צלווחתו של
נוראל אם יש בו עכבותין
ו מותר ואת שעיריה לתומו
איזה איזה עינוי היריבו לא לאיזה

הא זוזי אנטוחו יהולכתא כרב יעקב מנהילו רדי מגו תלתא⁽⁶⁾ כדאמרי בטלתא נארבעה ע"ד דאמרי בארכעה וכ"ש היכא בדרשיimi בטלתא ואתו תלתא ושםוה ואל לא להו טפי אמר רב פפא דיןزا הו דמעכבר ממאוי דהני קום להו טפי דלמא התני בריה דרב יהושע: מתני⁽⁷⁾ נטלאת המכונבר בוכבים וחור וממדר להוך צלוחיתו של אסדור העמורה מלכי אל כל' את שעירה מ' בון הרה⁽⁸⁾ גולדניש וברונברג וויזנברג:⁽⁹⁾

פְּסָקָן עַד צָלָם מַדְרָן צִבְיָן יְוֹלוֹן
לְמַהוּרָן גָּזָה לְמַהֲלָגָה דְּלִין מַמְלָא כִּיּוֹן דְּפֶסֶק
קְרִימָה לְסָה רְכָנוֹן זְמָנְכִיסָּה : מַדְרָן עַד
צָלָם פְּסָק אַנְיָסָה יְוֹלוֹן נְהֹרָן גָּזָה
לְלַזְעָן צָלָם פְּסָק דְּמַדְלִיסָה גָּתָה מַסְנִים
מַיְדָה וְזָהָמוֹן גָּלָן קְרִימָה עַד דִּיפֶסֶקָה
חַלְמָמָה מַזְכִּיכָה צָלָם פִּיטָוק גָּתָה קְרִימָה:
קְנָה קְמָה. דְּלִין פְּסָק וּקְנוּ מִיעֵיה:
וּוֹיָן גְּמָסָה. זֶה סְמָנָן לוֹ מַהָה וּעְצָרִין
הַמְּכוֹן לְמוֹכוֹלָה וְלִכְלָדָה כְּלָמָה דְּלִין יְקָצָה
קוֹדָס פְּסָק חַמְרָיָה, מַעֲשָׂה
בְּזָהָבָה עַתָּה כְּבָשָׂמָה
וְלְבָבָיָה דְּלִיקָטָה דְּלִיקָטָה
רְבָשָׂמָה קוֹדָס
קְרִימָה מְלָאָה
שְׁפָטָה בְּזָהָבָה, דְּמַמְלָא
לְקִינְמָה דְּלִין מַמְלָא גַּעֲמָה
הַדְּלִינָה דְּלִינָה זְמָנָה
דְּמַיְמָה זְמָנָה
דְּמַיְמָן קִיםָה מְלָאָה
הַלְּלִקְמָה טְבָלָה כּוֹל גַּעֲמָה
וּמְמָמָה דְּקִמְמָה מְלָאָה גַּעֲמָה

רְבָנָה נַחֲמִין לְרַב הַנוֹא מַנָּא
וְמַיְשָׁרֶד מַוְתֵח אַיִל חִירּוֹב

לבד בא אולומא מרבוי הושיר וברמאברה משקה טופח חיבור לעניין יין נסך אמר ל

לראשומו, דס כמן סגמא
בלטומן לוקם, יס כמן
הנאה, יונט, יונט, יונט

האשבורן חיבור לטומאה

לא לטומאה ולא לטהרה לטומאה ולטומאה נסך הוי חיבור אימא סיפה לעניין יין

ונכון געגע נווערטער. ח' ג' גוט-ייט
בְּמַלְאָה. מזמין גינוך לנו יילךן. כיון דנקט
ליינון לדומם ווקע תלמוד סצן ב' 7

הא לענין יין נסך לא הו
ן נטל את המשפט ומדד
להוך צליחותו של ישראל

לטוהרה לטומאה ולטהרה הוא דהי חיבור
חיבור אלא מהא ליכא למשמע מינה
لتוך צליחתו של עובד כוכבים וחוץ ומד

ולין גיא מזור קחד פטש
קדס דבצ'ה דבצ'ה
טיטוּן קינַלְעָה נִיאָה זְכֹרְמָה
ולין גיא אַלְמַנְגָּד
עֲלֵי (עמ' 19). מדיד עד

לְדִיְגַּיְנָן נָמֵת וְלֹא מַזְלִין צָמֶר רַוְצָח
וְלַחַטָּה כְּמַלְמְטוֹת נַקְבָּה יְקָרָה וּמוֹסִיבִּין
וּוּמִים: אֶט יְטָן זָהָר צָדְלִי קְמַפְּךָ
כּוֹכְבִּים. וְגַמְלָא עֲשָׂעָן מְפָלָס קָסָוָה
שְׁבָעָזְכָבָד כּוֹכְבִּים שְׁמַעְלָה וְהַיְמָלִיךְ
שְׁדָגְנוֹתָי: גַּמָּה, פָּנוֹת, קְלוֹת קִינּוֹל
בְּלָתְגָבָה קְקוֹף: וּמְאַקְסָ טֻופָה.
חַיּוֹן חִיבָּר שְׁאָלָטָוָה. הַס מַסְקִין
מַכְלִין וּמַכְלִין וּמְאַקְסָ טֻופָה בְּהַמְּלֵעָה
סְלִין זָהָר לְדִבְעִיטָס קְמָה וּנוֹתָקָה
לוּ טַבְילָה: אַהֲרֹןְבוֹן. בְּקַיּוּם הַלְּצָה
גָּאֵל הַמָּה שְׁבָכְלִי שְׁעָלִין דִּיקְנוֹזָה:
סְלִין

לעתות נסיבותם דענות יומת מדדי צ"ד ודוחי נ"ו נטולות
נו נ"ה דענות: מתרגנ"י מפקח. טריליוו"ר מלמענלה פ"י
כל וצופכין כיון מן קמיהה נמכור וקוטן יולד נמוח צל
אפסות. נפי שנדשל צס מן סיין סמך נמוח קולחיתו צל ע"ש
ה מצליל אל כני איה עירקה ממנה מוסר. ובגמרה (ע"ש) מ"ב
וס כמו ונשווין מומר לדג נזול רצין בכחו למימר ק
גנץ: קטרפם. מיס שצמץן מלמענלה נטוטה דרכן מדריך
ה צאן צידן גידן גול ענלה צה מסקה קיזוכל נטוטפה דרכן לחם
ה קטרפם. וכן נערין מסקה טופח פפיון במקום חלק מסקה
ככלן טווילין וטע"פ שמוגדרין לו: נ"ג נטדרה. גממייה
וז מוקה צלט הינה חייזר וגונזל גגממייה נ"ג עט
וומלחא ונטדרה: ליען נסך. סאמעליה מלכי כרך ליען נסך

בaltimore ל'יעין נחת ו��מ'ילט סלטמן
מכוון: **נדצ'מי צארזעגא**. כיוון דנ'ו
עד דהמארין מל'או דה מיל'וקן מהל'וקן
הומטו עלא פ' נזק'ותים סל' נוק'תין סק' שאלו פ'ק.
על'תס יין מוקס **ס'מעמ'ל'ת סט' וויפט**
עכ'תס יין דנ'עפַך דגמ'ל מיל' מיטפל'ה: ר'
הלהמעוינן ר'ת ע'עיר נט'כוו ט'ס'ו
ש'ב'ן מל'גענ'ת נט'טו זוק'יפ'ה כמ'ר'זון
ו'זין דו' נופח עלא מנט'ה סט'פ'יה
מל'וט'ין קו'ן ונגע טמ'ה זמת'הן קע'ל'ע
ונגע טמ'ה זמ'ק'ה מ'זק'ן ס'מ'ל'ע ז'ת'ה
קע'פל'ק הו מ'זק'ה טו'פ'ם מ'מ'צ'ר נ'ז'ה
מל'יח'ה זמ'ק'ע'ס ונ'קו'ו סט' מ'יס מ'ז'ה
ער'נ'ה זמ'ק'ע'ס ז'ת'ה ז'ת'ה
ל'המ'ז'ה זמ'ק'ע'ס לא' מ'ל' ז'ת'ה

מגניב,壬 טוטויליס,וכן נטלה נניון מקרות, כגן עי מקורות חן צמד מהנישׁים קלה והנוּן וקעפלה ומתקפה מתקבץ לנוּ נטיר (שם). אלא מהה ליבא למשמע מינה. דווקא ממי נטה כלה דווקא גלן חיל מימיין דווקא. והוא יטה עי טפל, ומגניב ציך ערונו גלוּן ערונין טי מימיין זוקן גאנגלי מיניא (שבת קכט).